

τὴν Ἀθηνᾶν, καὶ τὸν Διόνυσον Χαριστήρια διὰ τὸ νὰ ἐφάνησαν εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν Νῆσον Νάξον, ὅταν ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν Κρήτην Ἐλευθερωτὴς τῆς Πατρίδος του ἐκ τῆς κατὰ τὸν Δασμόν Συμφορᾶς τῆς. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐποίουν εἰς αὐτὴν τὴν Ἑορτὴν Παραπομπὴν ἀπὸ τὸ Ἱερὸν τοῦ Διονύσου εἰς τὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς· δύο Νέοι ἦσαν Ὑπηρέται πρὸς τὴν Ἱερουργίαν, καὶ μὲ γυναικείας Στολάς ἐνδεδυμένοι ἔφερον Κιλήμα Ἀμπέλου, γεμάτου ἀπὸ εὐθαλεῖς Σταφυλάς, τὸ ὅποιον Ὠσχὴν ἀνόμαζον, καὶ προσπορεύοντο εἰς τὴν Πομπὴν τῆς Ἑορτῆς, καὶ εἰς αὐτοὺς ἠκολούθει ὁ Χορὸς, καὶ ἔψαλε τὰ Μέλη, τὰ ὅποια εἶχον Χαρακτῆρα εὐχαριστηρίων Ὑμνων· περιεῖχον δὲ ὁμοῦ μὲ τὰ Ἐγκώμια τῶν εἰρημίνιου Θεῶν καὶ Ἐπαίνους εἰς τὸν Θεσέα, καὶ τὴν ἄλλην Συνοδείαν τῶν εὐγενῶν Νέων, τὴν συμπλεύσασαν μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Κρήτην διὰ τὴν Κατάπαυσιν τοῦ Δασμοῦ, καὶ ἄλλα προσέτι συγχαρητικὰ, καὶ Εὐχετικὰ μὲ Σχίσιν τιὰ πρὸς τὴν Ἑορτὴν, καὶ τὰ τελοῦμενα.

Τὰ δὲ Τριποδικονικὰ Μέλη τοιαύτην τιὰ Ἰδέαν συνέζαινον, ἐπειδὴ καὶ αὐτὰ περιεῖχον εὐχαριστήριους Ὑμνους, καὶ Ἐξιλέψεις εἰς τὸν Δωδωναίου Δία, καὶ Ἀναμνήσεις τῆς Αἰτίας, διὰ τὴν ὅποιαν οἱ Ἐθναῖοι τελοῦντες τὴν Ἑορτὴν τῆς Τριποδικονίας, προσέφερον ἓνα Τρίποδα εἰς τὴν Δωδώνην, καὶ εἰς αὐτὸν ὁ Χορὸς ἀκολουθῶν ἔψαλε τὰ Μέλη. Ἦτον δὲ καὶ αὐτῆς τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Προσφορᾶς ἡ Αἰτία τοιαύτη· τῶν Πελασγῶν τινες Πάνακτον ἐπόρθουν τῆς Βοιωτίας· οἱ Ἐθναῖοι ἐκδικούμενοι, ἠρώτων περὶ Νίκης εἰς τὸ Μαντεῖον τῆς Δωδώνης· καὶ λαβόντες Χρησμόν, ὅτι θελεῖ κηθήσουσιν, ἀνίσως ἀσεβήσωσιν Ἀσέβημα μέγιστον, ἐνόμισαν, ὅτι τὸ μεγαλώτατον ἦτον νὰ φονεύσωσι τὴν χρησμοφθῆσασαν Ἱέρειαν, καὶ τὴν ἐφόνευσαν· Ἀλλ' ὁ Χρησμός δὲν ἐνύθει τοῦτο, καὶ αἱ Συνεί-

ρειαι τοῦ νοοῦ ἐκίνησαν Ἀφωγὴν Φόου κατ' αὐτῶν, εἰς τὴν ὅποιαν οἱ Ἐθναῖοι μὴ συγχωρήσαντες εἰς μόνας τὰς Γυναῖκας τὴν Κρίσιν, ἀπέφυγον τὴν Καταδίκην, ἐπειδὴ οἱ ἄνδρες λευκὰς δὲ αὐτοὺς τὰς Ψήφους ἐπέφερον· ὕστερον δὲ ἐπιγινόντες τοῦ Λογίου τὴν Ἐννοϊαν, εἰς ἄλλο Ἀσέβημα, τὴν Ἱεροσυλίαν μετέπεσον· καὶ ἓνα ἀπὸ τοὺς κατὰ τὴν Βοιωτίαν, ἱερούς Τρίποδας βράσαντες, εἰς τὴν Δωδώνην τὸν ἔσειλαν, ἐπισκεπᾶσσαντες αὐτὸν ὡς Ἱερόσυλοι· καὶ διὰ τὸ νὰ εὐτύχησαν ἐξ ἐκείνου, ἔκαμνον Ἑορτὴν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν Πράξιν ταύτην.

Εὐκτικὰ.

Τὰ Εὐκτικὰ Μέλη ἦσαν μερικὰ, καὶ ἐγράφοντο ὡς ἐκ μέρους ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἔκαμνον ἰδίαν τινὰ Αἴτησιν νὰ γένη εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς Θεοὺς των· ἐποίουν καὶ Χωρικὰς ἀπὸ τὰς κοινὰς Διήσεις, καὶ εἰς τινὰς ἄλλους Καιροὺς προσφέροντες μερικωτέρας, καὶ διόλου ἐδικᾶς των Ουσίας, ἐτέλουν ὡς μίαν μικρὰν, καὶ μερικὴν Ἑορτὴν εἰς τοὺς Ναοὺς, καὶ γινομένων τῶν ἄλλων Ἐθίμων εἰς τὰς Ουσίας, ἐψάλλοντο καὶ Ὑμνοὶ Εὐκτικῆσι, οἱ τινες, δὲν διελάμβανον διὰ κοινὰ Πράγματα, ἀλλὰ μόνον δι' ὅσα ἀπέβλεπον εἰς τὰς μερικὰς Αἰτήσεις τῶν Εὐχομένων, καὶ ἐγίνοντο ὅμοια μὲ τοὺς ἰκετευτικὰς Ὑμνους, πλην κατὰ μερικώτερον Τρόπον.

Ποιήματα Μελικὰ εἰς Ἀνθρώπους ἀναφερόμενα παρὰ τῶν Παλαιῶν.

Εἰς δὲ τὰ εἰς Ἀνθρώπους μόνον παρὰ τῶν Παλαιῶν ἀναφερόμενα Μελικὰ Ποιήματα ὑπάγονται τὰ Γαμικὰ, τὰ Πενδικὰ (περὶ τῶν ὅποιων εἰς τὸ περὶ Ἐλεγγίας ἐλέχθη)